

HÆTTVLEG HEIT

Persónur: Pulur, Loki, Brokkur, Eitri

- Pulur:** Loki var hæstánægður með gripina frá Ívaldasonum enda virtust þeir einstakir. Hann stikaði blístrandí áfram og munaði minnstu að hann gengi svartálf sem hann mætti um koll. Álfinum rétt tókst að skjótast til hliðar, öskureiður, og sendi Loka tóninn
- Brokkur:** Hvað á þetta að þýða? Maður gæti haldið að þú værir kominn með mikilmennskubrjálæði bara af því að þú ert fluttur í Ásgarð. En ég er þá illa svikinn ef þú verður ekki sami gallagripurinn hér eftir sem hingað til.
- Loki:** Láttu ekki svona, Brokkur minn. Ekki get ég að því gert þó að þú sért svo lítill að ég sjái þig ekki. Reyndar segir stærðin ekki allt og allir vita að þið bræður eruð einstakir snillingar og völundar á tré og járn.
- Brokkur:** Og gull.
- Loki:** Ég er samt ekki viss um að þið gerið eins fallega gripi og Ívaldasynir.
- Brokkur:** Ívaldasynir! Þeir eru nú bara fúskarar miðað við okkur.
- Pulur:** Loki dró upp gripina þrjá.
- Loki:** Líttu á, þetta voru þeir að smíða fyrir mig. Heldurðu að hann Eitri bróðir þinn geri betur?
- Brokkur:** Jú, jú, þetta er svosem þokkalegt en ekkert á við gripina hans Eitra.
- Loki:** Eigum við að láta á það reyna? Eitri smíðar líka þrjá gripi og við biðjum goðin að dæma hver sé bestur?
- Brokkur:** Hvað fæ ég að launum ef ég vinn?
- Loki:** Jah, það er nú það.
- Brokkur:** Sleppum þessu, þú hefur ekki upp á neitt að bjóða.

- Loki:** Ég legg höfuðið á mér að veði.
- Brokkur:** (klórar sér í kollinum) Komdu þá.
- Pulur:** Eitri sat á steini utan við smiðjuna. Brokkur sagði honum frá samkomulaginu og Eitri reis á fætur glottandi.
- Eitri:** Ég trúi að í hausnum á Loka búi sitthvað sem gæti komið okkur að gagni.
- Pulur:** Þeir gengu inn í smiðjuna og Eitri lagði stórt svínsskinn í aflinn.
- Eitri:** Nú skalt þú blása sem mest þú mátt og ekki stoppa eitt andartak fyrr en ég kem og segi þér að hætta.
- Pulur:** Hann fór út úr smiðjunni og settist á steininn sinn.

Brokkur lét ekki á sér standa, loftið streymdi úr fýsibelgnum og eldurinn logaði glatt. Loki sá að skinnið breyttist og byrjaði að taka á sig mynd. Hann hugsaði svo að brakaði í hausnum. Kannski yrðu gripir Eitra merkilegri en hinir og hvað þá? Hann hafði svosem vitað að þetta veðmál gæti verið áhætta. En hann yrði að gera sitt til að koma í veg fyrir að þeir bræðurnir ynnu. Hann hörfaði út í dimmasta skotið í smiðjunni og einbeitti sér um stund . . .

Brokkur blés og blés en allt í einu fann hann óþægilegan sting í hendinni og leit niður. Stærðar fluga hafði sest á handarbakið og kroppaði í það. Þetta var verulega sárt en hann beit á jaxlinn, mátti ekki láta hana trufla sig.

Brátt kom Eitri inn og tók úr aflinum smíðisgripinn sem var nú tilbúinn.

- Eitri:** Þetta er ljómandi grís og gullni hábrúskurinn reglulega snotur.
- Pulur:** Brokkur var ekki seinn á sér að sleppa taki á fýsibelgnum og slá á höndina þar sem flugan hafði verið að angra hann. En þar var engin fluga, aðeins rauð bóla.
- Eitri:** Hér er meira gull, blástu nú eins og þú getur og þú mátt ekki hætta eitt andartak til að smíðin verði fullkomin.

Pulur: Brokkur hóf blásturinn. Ekki leið á löngu þar til hann fann sáran sting í hálsinum. Hann sá ekki hvað var að gerast en vissi það þó. Í þetta sinn var flugan mun kröftugri og hann fann að hún boraði sig í gegnum skinnið, krafsaði og beit. Hann var í þann veginn að gefast upp þegar bróðir hans kom inn, sagði honum að stoppa og seildist í þennan fína gullhring. Um leið hætti flugan að krafsa en Brokkur strauk burt blóðdropa sem hneig niður eftir hálsinum.

Eitri: Þá er sá síðasti eftir. Nú verður þú að knýja belginn af öllum kröftum því að þessi gripur eyðilegðist ef þú stansar andartak.

Brokkur: Það er hægara sagt en gert. En ég geri mitt besta.

Pulur: Eitri hvarf út um dyrnar, Brokkur dró andann djúpt og blés og másaði. Ekki lét flugan á sér standa og nú settist hún milli augnanna á honum. Hún krafsaði í hvarmana, boraði og beit, blóðið tók að drjúpa niður í augun og blindaði hann. Loks gafst hann upp, sleppti belgnum með annarri hendi og strauk fluguna burt. Belgurinn lagðist saman og rétt í því kom Eitri inn. Hann tók myndarlegan hamar úr aflinum og skoðaði í krók og kring.

Eitri: Nú munaði litlu að illa færi. Þó held ég að þetta sleppi.

Brokkur: Heldurðu að hausinn hrjóti kannski af þegar farið er að berja með hamrinum? spurði hann áhyggjufullur.

Eitri: Tæplega, en skaftið átti að vera lengra að framan. Þú hættir að blása.

Brokkur: Það var þessi fjárans fluga sem var að angra mig.

Pulur: Loki sleikti varirnar sem voru óvenju rauðar.

Loki: Flugu, ekki sá ég neina flugu.

Brokkur: Bíddu þangað til ég er kominn með hausinn á þér í hendurnar.

Eitri: Nú farið þið með þessa gripi til ásanna og ég vænti að Brokkur komi ekki tómhentur til baka.